

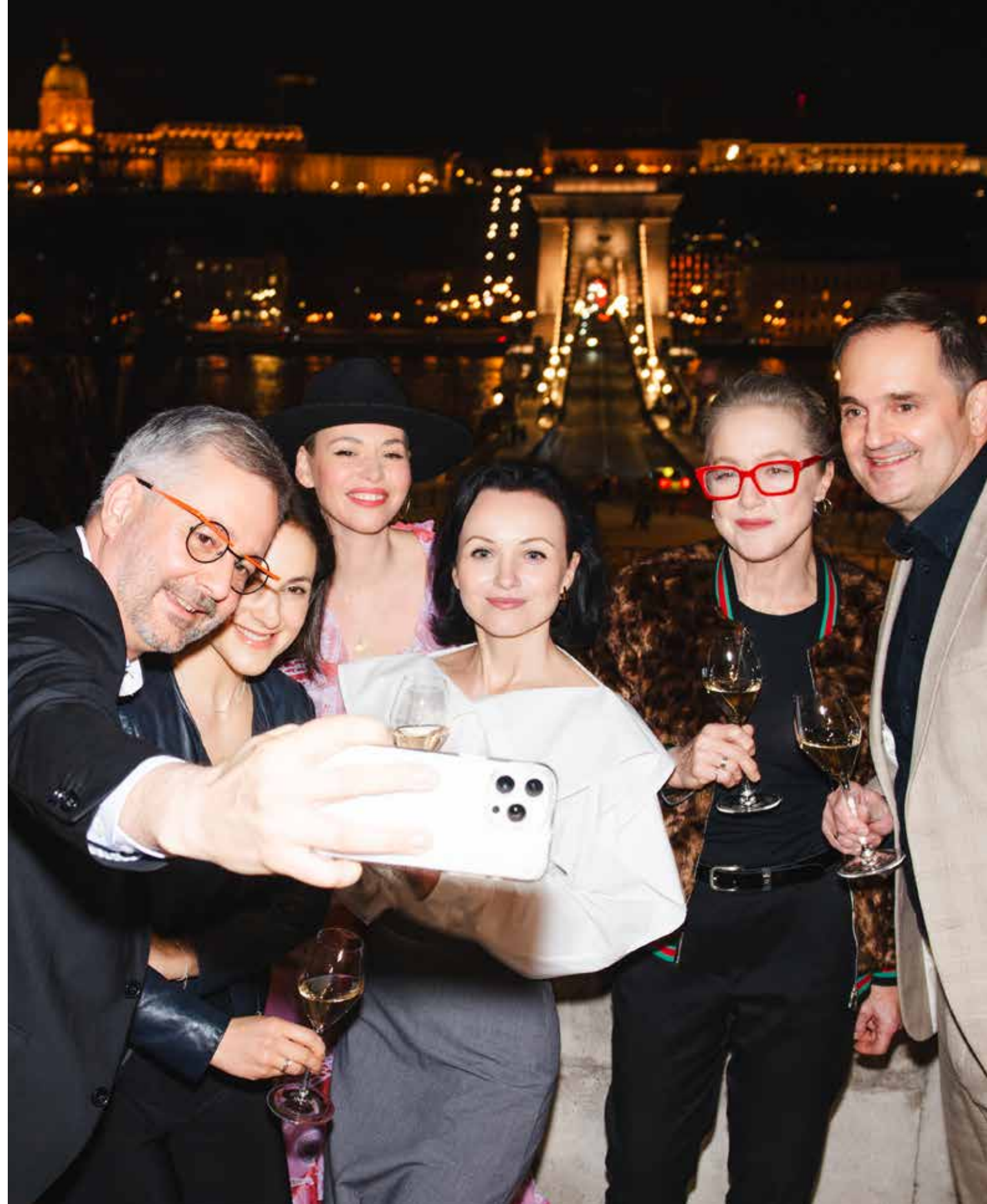
MEGŐRZÖTT pillanatok

Amikor egymás számára idegen emberek először találkoznak, kezét fogva bemutatkoznak egymásnak, majd leülnek egy asztalhoz, órákon keresztül beszélgetnek, kérdezik és meghallgatják egymást, a végén pedig öleléssel búcsúznak, az olyan momentum, amire még sokáig emlékezni szeretnénk. Ennek az estének a története következik – a kézfogástól az ölelésig.

Szöveg: Tóth Judit

Fotó: Hamu és Gyémánt / Horváth Ádám – weareWUNDERBAR.hu

Helyszín: Kollázs Brasserie & Bar – Four Seasons Hotel Gresham Palace Budapest

Oláh Anna

bben a másodpercben már minden emlék.

A márciusi este, amely szokatlannul enyhe idővel ajándékozott meg minket. A fehér, fekete és piros Lexusok sora, ahogy begördültek a Four Seasons bejárata elé. A lakosztályban a kanapé, amelynek közepén ülve átláttunk az Alagúton, egészen a Krisztina térig. A koccintás, amikor először néztünk egymás szemébe. Az erkélyen készített szelfi, amibe nehezen fértünk bele hatan, de végül mégis belefértünk. A Kollázs asztala, amely egy tavaszi kertre emlékeztetett. A virág az osztrigán. A spárpa és a vérnarancs színei. Egy új szó, amit megtanultunk: salicornia. A gondolat, hogy mi magunk az emlékeink kollázsai vagyunk. A tízéves Moët & Chandon után odasúgott megjegyzés: ez azért nagyon szép. Elképzelt képek egy festővászonról, tengerparti nyarokról, elszunnyadó gyerekekről, pöttyös

bögrékről, színpadi bátorságról. Egy idézet egy könyvből. A valóságok. A kérdések. A válaszok. Minden mondat. Minden nevetés. Minden csend.

TÓTH JUDIT Mit jelentenek számotokra az emlékek?

OLÁH ANNA Azért érdekes, hogy meghívtál erre a vacsorára, ahol az emlékek a téma, mert kevés olyan embert ismerek, akinek rosszabb az emlékezete, mint az enyém. Lehetséges viszont, hogy épp emiatt vagyok boldog ember. Mivel kevés van belőlük, nagyon fontosak számomra az emlékeim – 36 éves fejjel még mindig próbálom megfejtetni, hogy mi alapján szelektál a memóriám.

FÜR ANIKÓ Én abból élek, hogy emlékezem. És ez néha nagyon nehéz. Bár fizikapéldákat megoldani még nehezebb lenne a számomra.

BARABÁSI ALBERT-LÁSZLÓ Valójában ott is csak a törvényekre kell emlékezni. Az emlékekről nekem most az jut eszembe, hogy tavaly a Könyvhéten összefutottam egy kedves ismerőssel, akit megkértem, hogy ajánljon egy könyvet. Boldogan javasolta Annie Ernaux Nobel-díjas író *Évek* című művét. Nemrég fejeztem be, és ami igazán megdöbbentő volt benne számomra, hogy az elején több oldalon keresztül sorol olyan hétköznapi képeket, amelyek eltűnnek majd velünk együtt. Olyan jelleget mondhatok, mint hogy: az Andrássy úti gesztenyés illata, ahogy befördültünk a mellékutcáról. Ennek kapcsán gondolkoztam el azon, milyen hihetetlen mennyiségű emléktömeg él mindannyiunkban, és ezeket képtelenség továbbadni. Egy részüket át lehet, de azokat is maximum két generációig őrzik meg. Az emlékeink nagy része átadhatatlan.

László Richárd

Kelen Anna

KELEN ANNA Én is olvastam ezt a könyvet, és engem például a könyv legelején található Csehov-idézet fogott meg nagyon. „Igen. Elfelejtetek bennünket. Ez a sorsunk – semmit sem tehetünk ellene. (...) És az is lehet, hogy majd a mi életünket, melyben olyan jól megvagyunk, később különösnek, kényelmetlennek, értelmetlennek, nem eléggé tisztának, sőt talán bűnösnek is ítélik.” Ha visz-

szatekintünk korábbi időszakokra, csak a felszínt látjuk, a hibáival, miközben az emberek akkor is tudták boldogan élni az életüket.

LÁSZLÓ RICHÁRD Minden emlék élmény volt korábban. A Lexus és a Toyota szemléletmódját is meghatározza a japán „icsi go-icsi e” filozófiája, amely szerint első benyomásra – és sok minden másra is – csak egyszer van lehetőségünk.

ANIKÓ Tudjátok, mi az érdekes? Én társaságban éreztem ezt többször az életemben. Hogy tudtam, hiába jönnek össze majd fél év múlva ugyanezek az emberek – még a helyszín és a menü is lehet ugyanaz –, soha többé nem fogjuk azt érezni, amit most.

O. ANNA Van egy görög mondás: Όπου περπατάς, τρέμει η γη – amely azt jelenti, hogy „amerre jársz, beleremeg a föld”. Ez az olyan pillanatokra utal, amelyeknek nagy nyomatékuk van. Egy ember életében nem biztos, hogy sok ilyen adódik, épp ezért mind-egyik emlékezetes.

JUDIT Ha már a könyveknél tartotunk, Anikó, év végén megjelent egy kötet Karizs Tamástól, amelyet a veled folytatott beszélgetések alapján írt. Manapság az ember a jelenben él, közben néha a jövőbe tekinget, de arra csak ritkán jut idő, hogy felidézze a múltat. Milyen volt emlékezni?

ANIKÓ Lehet, hogy antagonisztikusnak tűnik, de én elég zárkózott ember vagyok. Egyrészt a jó ízlés, másrészt egyéb okok miatt nem vagyok közlékeny – főleg bizonyos felületeken nem. Nekem nincs kényszerem kifelé élni. Én inkább bújok ebben az egyszer használatos, eldobhatós világban. A könyv viszont más kategória. A könyv számomra szent, egy védett buborék, egyfajta szellemi rezervátum, ahol az ember másképp nyíllhat meg, hogyha jó kérdéseket kap. És én azokat kaptam Karizs Tamás barátomtól. Jólesett tehát emlékezni és mesélni. Ez ajándék volt a számomra.

JUDIT Volt olyan emlék, amely a beszélgetés hatására került elő a feledés homályából?

ANIKÓ Inkább az összefüggésekre derült fény. Tamás szerint nehéz volt

velem beszélgetni abból a szempontból, hogy miután feltett egy kérdést, ok-okozati és kronológiai összefüggéseket tártam fel, az egyikből következett egy másik, majd egy újabb és újabb, míg a végén vissza-csatoltam az eredeti történethez. Tulajdonképpen egyszerre választoltam meg húsz kérdést.

LÁSZLÓ Ez egy bizonyos gondolkodási típusra utal. Egyszer együtt utaztam Temesvárra Tamás Gáspár Miklóssal. A háromórás út elején feltettem neki egy kérdést, és Temesváron fejezte be a választ. De Kányádi Sándor bácsihoz se beszélgetni jártunk, hanem meghallgatni. **ANIKÓ** Én azért gondolkozom így, mert szerintem az embert körülvevő momentumok nem egymástól független egységek, hanem kapcsolódás van közöttük. Ez azért történt így, mert akkor azt gondoltam, hogy..., és ebből az következett, hogy..., mert előzőleg az történt, hogy... **RICHÁRD** Ez egyfajta terápia is lehetett a számodra.

ANIKÓ Képzeld, a férjem is ugyanezt mondta. Én pedig visszakérdeztem, hogy hát de mire? Mindenesetre az tény, hogy jólesett.

JUDIT A színpadon a személyes emlékeket félre kell tenni, vagy épp ellenkezőleg: elő kell őket hívni a szerep hiteles megformálásához?

ANIKÓ A színész magából dolgozik. Mert mitől lesz valaki például hiteles király a színpadon? Attól,

hogy megemelve tartja a fejét? Hogy méltóságteljesen áll? Nem, hanem attól, ha egyrészt jó az irodalmi alapanyag és a partnerek, másrészt, ha hozzáteszi saját magát. A szubjektumot. Egy alakítás attól válik érdekessé, minőségivé és emlékezetessé, hogy az, aki eljátssza, egyszeri és megismételhetetlen, és hogy ez az ember át meri adni önmagát. A mértéke pedig attól függ, mennyire őszintén és mélyen fűzi bele a személyiségét a szerepbe. Mindent, ami fáj, ami szép, ami csúnya, etcetera, etcetera. A színész tehát tulajdonképpen mást se csinál, mint emlékezik.

RICHÁRD Ha megoszthatok veletek egy személyes emléket: 17-18 évvel ezelőtt, amikor a gyerekeim még nagyon picik voltak, esténként csak akkor voltak hajlandók elaludni, ha a CD-lejátszóból felhangzott a mondat: „Megenyhült az idő, lehetett megint turkálni.”

ANIKÓ Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt elmesélted. Én nem szoktam magamat fényezni, de a *Mazsolára* nagyon büszke vagyok. A színészt ugye esténként elszólítja a kötelesség, és amikor az én gyerekeim is kicsi volt, akkor neki is betették a *Mazsola és Tádét*, hogy az én hangomra aludjon el. Aztán amikor néha-néha otthon maradtam, akkor kérte, hogy ne meséljek, inkább tegyem be a Mazsolát. Hiába mondtam neki, hogy de hát kicsim, az is én vagyok.

„A színész tulajdonképpen más se csinál, mint emlékezik.”

FÜR ANIKÓ
színművész

„Nekem egy szabályom van: mindennap szeretnék legalább egy percre boldog lenni.”

OLÁH ANNA
ipar- és képzőművész

JUDIT Anna, neked is van egy alteregóid. Ki az az Anna Amélie?

O. ANNA Miután elvégeztem az egyetemet, elhatároztam, hogy világmárkát alapítok, annak pedig egyszerűen nem lehet az a neve, hogy Oláh Anna – hát még a hangsúlya is lefelé megy.

ANIKÓ Pedig kiejtve spanyolos, csak máshogy kellene írni: Hola Anna!

O. ANNA Én viszont úgy gondoltam akkoriban, hogy egy múzsa kizárólag francia lehet, ezért az Anna mellé odaillesztettem az összes létező francia női keresztnévet, és az Amélie tetszett a legjobban. Aztán amikor lefoglaltuk a domaint, és készültünk a showroom megnyitására, egy hétig nem tudtam aludni amiatt, hogy egy életre bebetonoztam magam ebbe a névbe. Utána persze megszoktam, sőt úgy éreztem, hogy újjászülettem.

LÁSZLÓ De te akkor tervező is vagy és képzőművész is? Van két párhuzamos karriered, vagy ezek összefonódnak?

O. ANNA Össze is fonódnak és párhuzamos is. Ez az én örök kérdésem, hogy melyik az igazi utam. Minden, amit 15 éve csinálok, azt az Anna Amélie márka alatt teszem: kezdet-

ben női táskákat terveztem, majd elindítottam a táskakészítő workshopjaimat. Aztán jött a Covid, amely miatt egész Olaszország bezárult. Így egyik pillanatról a másikra ki kellett találnom, mi mást csináljak, ugyanis minden alapanyag – a bőrök és a fém alkatrészek is – Olaszországból érkezett. Úgyhogy elkezdtünk női ruhákat készíteni, és ez volt az a pont, amikor azt a kérdést is feltettem magamnak, miért nem engedem be a művészetemet, a rajzaimat, a festményeimet a márkámba.

JUDIT Végül beengedted.

O. ANNA Igen, és ezzel egyesült a két énem: a képzőművész és az iparművész találkozott.

JUDIT Akármilyen csinálsz, felismerhető bennük a személyiséged és a rád jellemző pozitivitás.

O. ANNA Nekem egy szabályom van: mindennap szeretnék legalább egy percre boldog lenni. Ehhez tartom is magam: ha éppen rossz napom van, akkor is valamiben kötelezően meg kell találnom minimum egypercnyi boldogságot.

JUDIT Jó szabály. Honnan eredeztethető?

O. ANNA Szerintem ez azért alakult

ki bennem, mert a születésem után egy ideig igen szerény körülmények között éltünk a családommal egy kis parasztházban. Aztán édesapám ötvösművészként vállalkozásba fogott: ipari szinten kezdett foglalkozni fémekkel – például a szivattyúba gyártott hatalmas árnyékoló lemezeket. A kis parasztházból ezután átköltöztünk egy hatalmas, medencés, a szüleim által tervezett, művészi szépségű házba. Teltek az évek, majd jött a válság, apukám vállalkozása csődbe ment, festőművész anyukám pedig akkoriban minket nevelt, így neki nem volt bevétele. A házat el kellett adni, majd el is váltak. Ez rossz emlékeknek mondható, ugye? Én mégis ki-mondhatatlanul hálás vagyok érte a sorsnak, mert ha megéled ezeket az amplitúdókat, utána tudod, hogy bármit meg tudsz oldani – azt is, ha híd alatt kell aludnod, és azt is, ha kastélyban. Mert mindkét helyen jártál már. És ez olyan nyugalmat ad, aminek köszönhetően a boldogságot is könnyebben megtalárod.

RICHÁRD Mert a múltbéli tapasztalásokra tudod építeni a jövődet.

JUDIT Hogyan lehet napi boldogságot generálni?

O. ANNA Például ki kell szűrni a rosszat, ezért nem olvasok híreket. Mindenkinek máshol van a negativitás-tűró szintje – nálam elég alacsonyan, ezért ha elolvasok egy rosszabb hírt, utána órákra tönkremegyek. Anynyira érzékeny vagyok, hogy ilyenkor nem hogy rajzolni, tervezni vagy tárgyalni nem tudok, levegőt venni is nehezemre esik. Ellenben ha leteszel engem egy sarokba – lehetőleg a tengerparton –, tökéletesen elvagyok.

RICHÁRD Attól nem félsz, hogy így a pozitív híreket is kizárod az életedből?

O. ANNA Én semmitől sem félek.

RICHÁRD Ezt a kérdést én más aspektusból vizsgálom, hiszen a mi világunk épp az ellenkezőjét követeli meg: ha nem vagyunk megfelelően informáltak, sikeresek sem lehetünk. Ráadásul meglehetősen tág terület, aminek a napi változásait folyamatosan és alaposan figyelniünk kell ahhoz, hogy jó döntéseket hozhassunk. Úgyhogy valahol irigykedve hallgatom, amit mondasz, de én már másképp nem tudom elképzelni az életemet.

JUDIT A jól informáltságon kívül mi kell ahhoz, hogy egy vállalat piacvezető legyen?

RICHÁRD Először is nyilvánvalóan jónak kell lennie a cégnek és a márkának, hogy a számtalan többi cég és márka közül ki tudjon emelkedni.

JUDIT Biztos ezenfelül is van még valami titok, hiszen az utóbbi évek nem épp arról szóltak, hogy kihívások nélkül dübörgött az autópia. A Toyota viszont a nem éppen ideális körülmények között is piacvezető tudott lenni – négy, egymást követő évben.

RICHÁRD Ez igaz, világszinten óriási forradalom, átalakulás zajlik az autópiacon, ráadásul az utóbbi időkben a vásárlói hozzáállás és igények is megváltoztak. Ezek mellett hazai viszonylatban olyan kihívásokkal is küzdenünk kell, mint hogy az emberek egyáltalán meg tudják-e vásárolni az autóinkat, és ha igen, milyen eszközökkel lehet megszólítani őket. Az én véleményem az, hogy a megfelelő reakciók mellett, a kulcs a mi szakmánkban is az élmény – főként a prémium szegmensben. A Lexusnál és a Toyotánál is arra törekszünk, hogy az érdeklődő, aki betér egy márkakereskedésbe, olyan bánásmódban, azaz élményben részesüljön, amelyet

„Ha nem vagyunk megfelelően informáltak, sikeresek sem lehetünk.”

LÁSZLÓ RICHÁRD
a Toyota Central Europe magyarországi országigazgatója

elraktároz az emlékei közé. A választásban persze a teljesítmény, a dizájn, az ár játssza a fő szerepet, de sok ügyfél úgy tér be hozzánk, hogy még hezitál. És ilyenkor lehet egy meghatározó élménnyel meccset nyerni.

LÁSZLÓ Mikor jön a teljesen önvezető Lexus?

RICHÁRD Elméletileg bármikor jöhetne, az időpont inkább a reguláción múlik. A tesztek Magyarországon is megkezdődtek, de nyilván nem itt fog eldőlni ez a kérdés.

LÁSZLÓ Tudom, hogy mindenki azt gondolja magáról, hogy átlagon felüli vezető – én viszont nem hiszem ezt magamról, és szívesen átadnám a számítógépnek a vezetés lehetőségét.

JUDIT A környezettudatosság mekkora szerepet játszik a sikerekben, Richárd?

RICHÁRD A Toyota és a Lexus is úttörő ezen a téren. Az egy másik kérdés, hogy az utóbbi időben olyan szintű technológiai fejlődés zajlik, hogy mindenki másképp értelmezi, hogy mi a környezetbarát. Nekünk az a feladatunk, hogy az összes technológiai alternatívát biztosítani tudjuk az ügyfeleink számára.

LÁSZLÓ Én úgy képzelem, hogy a magasabb státuszú vásárlók már elektromos autót keresnek. Vagy rosszul gondolom?

RICHÁRD Az a tapasztalatunk, hogy az ügyfeleink első számú autóként most már szinte minden esetben elektrifikált modellt keresnek – legyen az teljesen elektromos, hibrid vagy plug-in hibrid –, és maximum második vagy harmadik kocsinak választanak egy V8-asat.

LÁSZLÓ Amíg nincs tiszta áram, nincsenek szignifikáns különbségek.

ANIKÓ Mit jelent pontosan a tiszta áram?

LÁSZLÓ Egyelőre gázt és egyéb anyagokat égetünk el ahhoz, hogy áramhoz jussunk – az égetés pedig környezetszennyező. A nukleáris energia tiszta, és a fűziós is az lesz. Emellett a napenergia is megoldás lenne, de azt egyelőre nem tudjuk tárolni. A technológia azonban rohamtempóban fejlődik, csak türelmesnek kell lennünk. 2025 volt például az első év, amelyben több energiát termeltünk megújuló forrásokkal, mint szénnel vagy olajjal. Sokan azt állítják, hogy a világ megy tönkre, de ez nem igaz, számos jó dolog is történik benne a rosszak mellett.

„Egy tárgy mindig az adott kor lenyomata, amelyben született, és éppen ezért képes arra, hogy emlékeket és érzéseket hívjon elő belőlünk.”

KELEN ANNA
a Virág Judit Galéria művészettörténésze
és árverésvezetője

ANIKÓ Olyan jó ilyen reményteli híreket hallani, erre koccintsunk!

JUDIT Szerintem az is üdvözlendő jelenség, hogy a tévében fut egy műsor, amelyben műkincsekről és régiségekről beszélgetnek – de ami még ennél is jobb, hogy nemcsak fut, hanem az emberek nézik is, mégpedig meglehetősen sokan. A *Kincs vadászok* című műsorra utalok, amelynek Kelen Anna a műkincsszakértője. Anna, szerinted miért kötődünk ennyire a régi tárgyakhoz?

K. ANNA A legtöbb emberre igaz, hogy a múltbéli tárgyak érzelmeiket váltanak ki belőlük. Általában nem az történik, hogy valaki ránéz egy ilyen tárgyra, és eszébe jut róla valami művészettörténeti szakzsargon, hanem sokkal inkább az, hogy általa felidéz egy emléket – például olyat, mint hogy amikor gyerekként a nagymamájánál nyaralt, ilyen pöttyös porcelánbögrék sorakoztak a polcon. Egy tárgy mindig az adott kor lenyomata, amelyben született, és éppen ezért képes arra, hogy emlékeket és érzéseket hívjon elő belőlünk. Én magam kevésbé kötődöm tárgyakhoz, inkább emlékekhez.

JUDIT Azért találkoztál olyannal, amely szakmai szempontból nagy hatást gyakorolt rád?

K. ANNA Igen, persze. Én a galériában a jéghegy csúcsával foglalkozom, ami nagyon más, speciális terület – főleg a 20. századi magyar festéssel, és azon belül is főként a legnagyobb nevekkel dolgozom. Ez a műsor a hétköznapiabb tárgyakról szól, mégis fontosnak tartom őket. Ezek a tárgyak ugyanis sokszor nincsenek igazán megbecsülve, és talán épp az a legjobb ebben a műsorban, hogy kicsit közelebb hozza őket az emberekhez. Hogy például egy bútor láttán belegondoljunk: milyen tudás, milyen szakmai felkészültség kellett ahhoz, hogy valaki elkészítse. Kicsit szomorú, de néha a tulajdonos is csak a műsorban csodálkozik rá, mennyit ér a tárgy, amelyet behozott nekünk.

JUDIT Te mindig is művészettörténésznek készültél?

K. ANNA Én nagyon szerencsés helyzetben vagyok, mert Virág Judit az anyukám – erre mindig is kivételes adottságként tekintettem. Ő volt az első nő Magyarországon, aki árve-

réseket vezetett. Emlékszem, gyerekként néztem, ahogy a Vígszínház színpadán áll és vezeti az aukciót: rendkívül csodáltam őt ezért, és büszke voltam rá. A mai napig meghatározó emlék a számomra.

LÁSZLÓ Nem minden szülő sikere hat így a gyerekekre.

K. ANNA Nekem is van két nővérem, és ők nem ezen a pályán kötöttek ki. Az egyikük szociológus, a másikuk pedig közgazdász lett.

JUDIT Téged viszont inspirált az anyukád, és ma már te vezeted a Virág Judit Galéria árveréseit.

K. ANNA Így van.

JUDIT Mit gondolsz, mi kell ahhoz, hogy egy mű ne csak a saját jelene számára közvetítsen mondanivalót?

K. ANNA Szerintem egy olyan műalkotás, amely a maga korában friss és modern, illetve hordoz valamilyen progresszív gondolatot, rendszerint kiállja az idő próbáját, és később is modernnek hat. Úgy gondolom, hogy azokat a stílusokat és művészeket tartja igazán nagyra az utókor, amelyek és akik képesek voltak erre.

JUDIT Van olyan stílusirányzat, amely ma aktuálisabb, mint valaha?

K. ANNA Igen, szerintem ilyen például a hatvanas–hetvenes évek úgynevezett Iparterv-generációja. A magyar galériákban az ő műveiket keresik leginkább, és Nyugat-Európában is talán őket tartják most a leg többre. Elég csak arra gondolni, hogy a nemrég elhunyt Maurer Dóra – aki fantasztikus művész volt – önálló kiállítást kapott a londoni Tate Modernben. Ennél magasabb szintű elismerést művészként szinte nem is lehet elérni.

JUDIT Laci, te szobrász szeretnél volna lenni, de végül tudós lettél.

LÁSZLÓ Az úgy történt, hogy én Erdélyben születtem, és bár valóban szobrásznak készültem, ott és akkor nem volt reális, hogy ténylegesen azzá váljak. Az egyetemen ugyanis nagyon kevés hely volt szobrász szakon, ha pedig nem vettek fel, elvittek katonának. Na most ezzel nem lehetett szórakozni, úgyhogy a könnyebb utat választottam, és elmentem atomfizikusnak.

O. ANNA Egyébként én épp ezt szeretem a szobrász férfiakkban.

JUDIT Hogy olyan atomfizikus-típusok?

O. ANNA Nem, hanem hogy olyan a felfogásuk, hogy ha ez nem jön össze, akkor majd lesz az.

LÁSZLÓ Nálam aztán az lett, hogy egyetem után rögtön elmentem Amerikába, Bostonban ledoktoráltam, majd egyetemen tanítottam. Amerikában olyan a rendszer, hogy tanárként felvehetsz kurzusokat, ezért végigjártam a művészeti szakot, párhuzamosan azzal, hogy tanítottam. Akkoriban, azaz 99 környékén fektettük le a hálózatemlélet alapjait, és a tudást, amelyet a művészetek terén szereztem meg, bevittem a laboromba is: így indultak el az adatvizualizációs projektjeink, amelyek a mai napig zajlanak.

JUDIT A művészettől sosem távolodtál el, dolgozol vele, fogyasztod, újabban pedig már alkotsz is. Holnap nyílik *A képlettől a képig* című kiállításod a Műcsarnokban.

LÁSZLÓ 2020-ban a Ludwig Múzeum rendezett egy retrospektív kiállítást, amely aztán körbement a világon. Ekkoriban határoztam el, hogy a következő években már nem csak tudományos, hanem művészeti kon-

textusban is értelmezhető munkákat hozunk létre. Mi alapvetően adatemberek vagyunk, adatokkal dolgozunk, így azt is pontosan tudjuk, hogy az értékesített műalkotások 95%-a festmény, a maradék 5% pedig a szobrok és egyebek. Ezért annak érdekében, hogy a művészeti intézmények is tudjanak vele mit kezdeni, kerestem a módját annak, hogy az adatokat hitelesen átvigyük a vászonra. Viszszatértem a kézdivásárhelyi nagyapám eszköztárához, aki festő-mázoló volt, és akivel nagyon sokat dolgoztam inasként. Ő festőhengereket használt, ezért Bostonban festőhengereket kezdtünk tervezni, amelyek reflektálnak a laboromban végzett adatalapú munkára. Az hamar világhósszá vált, hogy az alkotás részét Amerikában nem tudom megvalósítani, ezért három nyáron két-két hónapra kibéreltük itthon a Budapest School egyik épületét, és azt alakítottuk műteremmé.

JUDIT A három évben három külön tematikán dolgoztatok.

LÁSZLÓ Igen, az első évben az fake news-zal, azaz az álhírekkel foglalkoztunk, a második évben a tiltott könyvekkel, a harmadikban pedig a személyi számokkal – vagyis a hengerek mintázata ezekhez kapcsolódott. A Műcsarnokban is három külön teremben helyeztük el őket.

„Az AI térnyerése azért igazán izgalmas, mert olcsóvá tette a képet, ezáltal felértékelte a művészetet.”

BARABÁSI ALBERT-LÁSZLÓ
fizikus, hálózatkutató

JUDIT Az emlékek szempontjából fontos részlet, hogy a nagyapád eszköztárát használtad.

LÁSZLÓ A kiállításon megtekinthető egy fotó, amelyen én, a nagyobbik fiam még babaként, az édesanyám és a két nagyszülőm látható egy olyan fal előtt, amit a nagyapám hengerelt. Természetesen fontos számomra az ő alakja, de nem az emlékek miatt választottam ezt a technikát, hanem egyszerűen csak kerestem egy olyan eszközt, amellyel valami újat mutathatok. És akkor eszembe jutott a henger, amivel olyan elképzeléseket is vászonra lehet vinni, amelyeket ecsettel nem lehetne.

JUDIT A kiállítás valóban nagyon más lesz, mint amiket eddig láthattunk. Hogyan lehet a mai, vizuális ingerektől túlterhelt világban olyan kiállítást létrehozni, amely fel tudja kelteni az érdeklődést?

LÁSZLÓ A figyelemben szerepe van a kánonnak is. Én azt szoktam mondani, hogy egy művész akkor érkezett meg a kánonba, amikor elég fél szemmel ránézni a munkájára, és tudom, hogy ő alkotta. Szerintem még mindig van hely a vizuális memóriánkban az igazi egyéniségekre. Az AI térnyerése pedig azért igazán izgalmas, mert olcsóvá tette a képet, ezáltal felértékelte a művészetet.

JUDIT Az emberi memória szelektív: a nagy és jelentős dolgokat általában megőrzi, a sok kis momentumot azonban elhomályosítja, majd idővel elfelejti. Pedig az életnek vannak olyan apró szépségei, amelyekre jó volna emlékezni. Ha választhatnátok a jelenből egy pillanatot, egy képet, egy érzést, egy érzetet, amelyet hosszú távra megőrizhetnétek, mi volna az?

LÁSZLÓ Most be kell vallanom, hogy én is feledékeny vagyok, ezért rendszeresen jegyzetelek, diktálok, és ha valami, amit rögzíteni szeretnék, vizuális jellegű, fotót is csatolok hozzá. Nekem ez része az életemnek, így őrzök meg minden benyomást, amit különben elfelejtenék. Legutóbb például azt dokumentáltam, hogyan havazott Bostonban, vagy milyen volt Budapestet megpillantani a repülőről, amikor jöttünk haza.

O. ANNA Én talán arra szeretnék emlékezni, hogy most megengedhetem magamnak, hogy akár az ellenkezőjét csináljam annak, amit elterveztem.

ANIKÓ Én a kisfiam hangjára szeretnék emlékezni, amelyet most, a mutálás előtt egy perccel még hallok.

K. ANNA Én is hasonlót őriznék meg: azt, hogy milyen megpuszilni a most másfél éves kisfiamat. Az illatát, a kis pofijának puhaságát.

RICHÁRD Nekünk a feleségemmel két gyermekünk van, akik hamarosan

kirepülnek a családi fészekből. Biztos, hogy pár év múlva nagyon más lesz az életünk – hiszen ez a világ rendje. Szeretnék viszont emlékezni erre az állapotra, hogy milyen most, amikor még mind együtt vagyunk.

JUDIT A könyv, amelyről a vacsora elején beszélgettünk, ezzel a mondatral ér véget: „Megmenteni valamit az időből, amelyben már soha többé nem leszünk.” Talán ezen az estén mi is megmentettünk valamit az időből.

CHAMPAGNE-LAP

MOËT & CHANDON

Moët & Chandon Brut Impérial

Ezt isszák a vörös szőnyegen, a Formula-1-es versenyek végeztével és még megannyi nívós eseményen. Ha kimondjuk a nevet, Moët & Chandon, rögtön ez az íz jut eszünkbe, hiszen ez a non-vintage tétel a ház névjegyeként működik.

Moët & Chandon Rosé Impérial

A hagyomány és a kortárs életstílus találkozik minden egyes Moët & Chandon Rosé Impérial palackban. Sokoldalú, könnyen érthető és szerethető tétel, amelynek a pinot noir különösen szép karaktert kölcsönöz.

Moët & Chandon Brut Grand Vintage 2016

A vintage champagne-ok egy-egy év emlékei. Ízükben őrzik a napsütést, a szelet, az esőt és persze a pincemester szakértelmét. A 2016-os évjárat a 77. a ház történetében – hiszen csak a különösen kiváló évekből készítenek iható emlékkönyvet.

Moët & Chandon Rosé Grand Vintage 2016

Mint amikor a múltból csak a jóra emlékezünk, ez a champagne is rózsaszínben láttatja 2016-ot. Elegáns, kifinomult tétel, amely önmagában vagy egy fine dining vacsora mellé fogyasztva is igazán emlékeztet.

Köszönjük
vendégeinknek és
partnereinknek
- a Lexus
Magyarországnak,
a Kollázs Brasserie
& Barnak, valamint
a Fine Brands
Companynek -,
hogy ők is hisznek
a gondolatok
erejében!